

24. august 2018

EM 2018/52

Jeg fremsætter hermed følgende beslutningsforslag i henhold til § 33 i forretningsordenen for Inatsisartut:

Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Naalakkersuisut pålægges at fremsætte forslag om ophævelse af § 20, stk. 4, i Inatsisartutlov om alkohol, således at det bliver muligt for unge mennesker under 18 år at gå på café med hinanden efter klokken 20 og drikke en kop varm kakao, en sodavand eller lignende.

(Medlem af Inatsisartut Malene Vahl Rasmussen, Demokraterne)

Begrundelse

Malik og Ivana på 17 er sammen med Kista, som er 16, gået i Katuaq for at se en film. Efter filmen vil de drikke en kop varm kakao i cafeen. Kan de få lov til det?

17-årige Nina og hendes jævnaldrende kæreste Kunuk har planlagt at de vil fejre Valentinsdag ved at gå ud at spise sammen på en af byens restauranter. De har bestilt bord til kl. 20 og glæder sig til en romantisk aften, med skaldyrspasta, pizza og en cola. Kan de få lov til det?

Svaret er i begge tilfælde nej.

Både cafeen og restauranten er pæne steder, hvor man aldrig ser fulde folk, men de har alkoholbevilling, så de kan servere en øl eller et glas vin til maden. Dermed er cafeen og restauranten at betragte som "udskænkingssteder", og på udskænkingssteder har unge under 18 ikke adgang efter kl. 20, med mindre de ledsages af "en forælder, værge eller anden myndig person, som har et særligt ansvar for den unge".

Dette er fastsat i en bestemmelse - § 20, stk. 4 – i Inatsisartutloven om alkohol¹, og selv om Inatsisartutloven først er trådt i kraft i år, er der langt fra tale om nogen ny bestemmelse. Tilsvarende bestemmelser har eksisteret siden 1985² – ja faktisk endnu længere tilbage: I perioden mellem 1973 og 1985 fandtes en omtrent tilsvarende bestemmelse, som dog kun gjaldt for unge under 16³.

Meget er sket siden 1985, for slet ikke at tale om 1973. Er bestemmelsen fortsat tidssvarende? Giver den stadig mening?

Formålet med bestemmelsen har utvivlsomt været, at unge ikke skal opholde sig på værtshuse eller lignende steder, hvor der drikkes tæt. I hver fald ikke uden voksne til at passe på sig.

Den tanke er for så vidt god nok.

¹ Inatsisartutlov nr. 35 af 23. november 2017

² § 18, stk. 5, i Landstingslov nr. 11 af 11. november 2000 om salg og udskænkning af alkoholholdige drikke. § 15, stk. 5, i Landstingslov nr. 23 af 30. oktober 1992 om udhandling og servering af alkoholholdige drikke. § 18, stk. 5, i Landstingslov nr. 13 af 26. oktober 1989 om udhandling og servering af stærke drikke. § 19 i Landstingslov nr. 13 af 29. oktober 1985 om salg og servering af stærke drikke.

³ § 17 i Lov for Grønland om salg og servering af stærke drikke (Lov nr. 99 af 16. februar 1973)

Men tiden er løbet fra bestemmelsens udformning. Værtshuse findes fortsat, men i dag har de fleste af vore byer også cafeer og restauranter. Steder som har alkoholbevilling, og som derfor er at betragte som udskænkingssteder, men hvor du aldrig, eller så godt som aldrig, ser berusede gæster.

Berusede gæster kan du til gengæld finde på ret så mange værtshuse – på nogle værtshuse også betydeligt tidligere end kl. 20.

Hvorfor skal de samme regler gælde for pæne cafeer og restauranter, som for værtshuse og natklubber?

Der kan være gode grunde til at fastholde en aldersgrænse for uledsagede besøg på værtshuse og andre udskænkingssteder, hvor der drikkes meget, og hvor gæster ikke sjældent er berusede.

At forbyde unge på 16 eller 17 at drikke en kop varm kakao i Katuaq's cafe kl. 20.30 virker til gengæld helt forfejlet, ja faktisk forrykt.

Jeg foreslår derfor, at bestemmelsen i alkoholovens § 20, stk. 4, ophæves, men at man fastholder bestemmelsen i § 32, stk. 2, som giver politiet mulighed for at forbyde et udskænkingssted at lade gæster under 18 år opholde sig på stedet, "såfremt forholdene på udskænkingsstedet i særlig grad gør stedet uegnet for børn og unge."

Spørgsmålet er, om § 20, stk. 4, overhovedet giver mening, efter at vi - med vedtagelsen af den gældende Inatsisartutlov om alkohol - har fået bestemmelsen i § 32, stk. 2.

Med § 32, stk. 2, har vi fået et redskab til at beskytte børn og unge, i forhold til lige netop den type udskænkingssteder, hvor der er behov for beskyttelse: Værtshuse, natklubber og lignende. Vel at mærke uden samtidig at hindre unge i at tilbringe en aften sammen på en hyggelig og helt igennem ufarlig cafe.

Tilbage i 70'erne og 80'erne søgte man at tilgodese hensynet til at beskytte børn og unge gennem en generel aldersgrænse for aftenbesøg på udskænkingssteder. Siden har samfundet ændret sig: Alkoholforbruget er mere end halveret, og vi har fået nye typer af udskænkingssteder – steder hvor man trygt kan lade unge på 16 eller 17 drikke varm kakao, efter at de har været i biografen. Det skal vi glæde os over – og så skal vi se at få tilpasset loven, til det samfund vi har i dag.

Med disse ord ser jeg frem til at høre Naalakkersuisuts svarnotat samt indlæggene fra de øvrige partier.

De økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige.

Implementering af forslaget vil kræve udarbejdelse af et lovforslag. De administrative ressourcer, som vil skulle afsættes hertil, forventes, inkl. oversættelse, høring og lovteknisk gennemgang, ikke at overstige et halvt årsværk.

De økonomiske og administrative konsekvenser for det private erhvervsliv.

Ingen

De økonomiske og administrative konsekvenser for borgerne.

Ingen